

лъчат, но аз ще бъда като призван възлюблен син на светия и апостолически римски престол на княза на апостолите Петър. И каквито земи на християни или езичници в бъдеще придобие моето царство те ще бъдат под властта и позволята на същия свещен и апостолически римски престол. И за да бъде смятан за истински и безсъмнен, настоящият златопечатник на моето царство, то царството ми го дава в ръцете на препочтения мъж Иоан, пратеник на светия римски престол и капелан на господин папата. Подписа се в него и нашето благочество и от бога издигнато царство, в годината 6712 /1204/, индикт VII."

Скъпоценният хрисовул, по-скъп от всички елмази и бисери на света, носеше най-голямото задоволство на римския папа и завардваше, без бой и кръвопролития, запазването на всички освободени български земи. А това пък беше съкровенната мечта на българския цар.

Мъдрият и ловък държавник си осигуряваше предварително папската подкрепа за всички свои бъдни бойни предназначения.

Наскоро след това, като използва междуособиците между чешкия крал Отокар I, алеманския император Филип II и унгарския крал Емерих, Калоян завзе отнетите по време на Борис I прозападни български краища, изгони великия жупан Вълко, който се беше отметнал от съюза си с българите и преминал към унгарците, и на негово място постави брата му Стефан. След това спокойно зачака посредничеството на папата и решението му върху спорните земи. Неговите войски се бяха здраво настанили в древните твърдини на Истрия, които три века бяха гранични точки на българската държава.

Решението му бе непоколебимо. Късното подчинение на ромеите бу беше вече излишно. Константиновград чакаше нови господари. И натам вече отправяше будното си внимание този, който ръководеше българските съдбини.